

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa M. B.
przeciwko [...] Wojskowemu Szpitalowi Klinicznemu z P.
Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej
z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2700 zł
(dwa tysiące siedemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 marca 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie o zapłatę zmienił zaskarżony wyrok z dnia 25 września 2018 r. Sądu Okręgowego w W..

Powód wniósł skargę kasacyjną, wskazując występującą, jego zdaniem, rozbieżność w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz sądów powszechnych w zakresie odpowiedzialności inwestora za kwoty zatrzymane przez generalnego wykonawcę na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. Skarżący przedstawił dwa poglądy; pierwszy, wskazujący, że zatrzymanie części wynagrodzenia jest objęte odpowiedzialnością solidarną inwestora z generalnym wykonawcą, oraz drugi,

przyjmujący, że zatrzymanie części wynagrodzenia w formie tzw. kaucji gwarancyjnej statuuje nową umowę i eliminuje tę część wynagrodzenia z reżimu odpowiedzialności. Na poparcie swoich argumentów przytoczył m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2017 r., V CSK 428/16, nie publ., z dnia 9 listopada 2018 r., V CSK 501/17, nie publ., z dnia 25 maja 2016 r., V CSK 481/15, nie publ., i z dnia 17 grudnia 2015 r., I CSK 1005/14, nie publ.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ocena prawna czynności prawnych podejmowanych przez strony należy - w razie sporu - do sądu, który ustaliwszy treść złożonych oświadczeń woli, a zwłaszcza ich elementów przedmiotowo istotnych, a także innych istotnych okoliczności, a następnie dokonawszy aktu subsumcji, określa charakter podjętej czynności. Podłożem ustaleń i wniosków sądu jest materiał dowodowy przedstawiony przez strony i poddany ocenie.

W sprawie, w której wniesiono skargę kasacyjną, Sądy *meriti* dokonały takiej oceny, przy czym ostatecznie słowo należało oczywiście do Sądu drugiej instancji. Poddawszy krytyce wnioski Sądu pierwszej instancji, Sąd ten dokonał wszechstronnej oceny umów stron, a zwłaszcza ich brzmienia określonego jako jednoznaczne, i wyciągnął z niej stosowne wnioski. W ocenie Sądu Apelacyjnego, strony umów jednoznacznie i precyzyjnie określiły charakter dokonanego zabezpieczenia, wskazując, że w umowach z podwykonawcą ustanowienie kaucji następuje przez potwierdzenie zapłaty pełnego wynagrodzenia z jednoczesnym utworzeniem za zgodą wykonawcy kaucji w formie zatrzymania z faktur odpowiedniej kwoty. Strony precyzyjnie opisały sposób utworzenia kaucji oraz inne szczegóły konsensu.

W tej sytuacji wskazywana we wniosku przyjęcia skargi kasacyjnej rozbieżność orzecznictwa nie może stanowić istotnego argumentu, w istocie bowiem skarżący wskazał nie na rozbieżność, lecz różnorodność rozstrzygnięć, dyktowaną odmiennością stanów faktycznych oraz ich oceny *in casu*. Orzeczenia te ilustrują także bogactwo praktyki, w tym niejednoznaczność w nazywaniu przez strony zawieranych umów (kaucja gwarancyjna, kaucja na zabezpieczenie, kaucja z tytułu dobrego wykonania umowy itp.). Z tych względów oczywiste jest, że w każdym konkretnym wypadku niezbędna jest oddzielna diagnoza dotycząca

charakteru, cech i skutków zawartej przez strony umowy oraz innych elementów istotnych do rozstrzygnięcia sporu, zatem różnorodność orzeczeń, nawet w podobnych wypadkach, nie oznacza przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. rozbieżności w orzecznictwie sądów wywołujących potrzebę wykładni. Przeciwnie, w tym wypadku taka uniwersalna wykładnia nie jest możliwa.

Przez rozbieżność w orzecznictwie sądów, uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, należy rozumieć istnienie zróżnicowanych albo sprzecznych rozstrzygnięć w sprawach o takich samych lub bardzo podobnych stanach faktycznych, w których mają zastosowanie te same przepisy prawne, wyłożone lub zastosowane w sposób prowadzący do wydania odmiennych orzeczeń albo innych decyzji procesowych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2015 r., III CSK 59/15, OSNC 2016, nr 2, poz. 29). Sprawy, w których wydano orzeczenia przytoczone przez skarżącego, różnią się stanem faktycznym, niekiedy zasadniczo, zatem orzeczenia w nich wydane nie stwarzają rozbieżności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej w tej konkretnej sprawie.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.